

res i evidents les d'Andratx i Valldemossa, vora les quals figura aquest nom; la d'aquest és, doncs, ferma.

D'altra banda, si fos nom de formació catalana hauria d'ésser derivat d'*estella* o de la paraula probable però hipotètica *estell*, que suposem amb el significat d'«escull». Des del punt de vista morfològic ja no és gaire convincent aquesta idea, un derivat en *-enc* no és derivació freqüent en català, si doncs no es tracta d'un adjectiu especialment gentilici, que no és el cas. I de tota manera no és convincent que un nom de poble sigui derivat d'*estella*, que no és mateix que arbust ni arbust, sinó només una part de la llenya. Pel que fa a un derivat d'*estell* tampoc és natural que un terme municipal extens, que consta de muntanyes i costa marítima sigui derivat d'un mot que significaria estrictament 'escull o penyal marítim', i que d'altra banda no és més que un mot hipotètic deduït de noms de lloc (ets Estells de Cabrera, etc.) *DECat*, III, 766 (amb una substancial addició en el Supl. ja redactat del vol. IX). És impossible, i fins ridícula per a tot lingüista, la idea que sigui derivat d'*estel* o del ll. *STĒLLA*.

Per una raó i l'altra les perspectives són que s'ha de trobar un origen mossàrab.

Si és un nom romànic, però anterior a la Conquesta aleshores ens podem deixar guiar per l'aparença que té d'un nom de persona germànic. En efecte, els noms germànics d'arrel *STILIA* són molt nombrosos (V. el *Namenbuch*, de Förstemann, p. 1364). D'aquesta arrel es van formar molts derivats, per exemple: un de tan il·lustre com el del gran general i rei dels vàndals *Stilico*. De *Stilico* mateix no és inconcebible que pogués venir *Estellencs*. No hi hauria més que l'afegit d'una *n* per influència d'un altre sufix; però és que el nom mateix *Stilling* existeix en l'onomàstica anglesa i d'altres nacions germàniques modernes, i és lògic que es vagi formar des d'antic aquest derivat, perquè tant el sufix onomàstic *-ing* com *-ling* són tots dos molt productius; solament de *-ling* cataloga Förstemann 213 casos masculins (*vid.* cols. 956-958). Res més evident que l'evolució fonètica *Stilling* > *Estellencs*.

Seria doncs el nom d'un baró visigot, senyor d'aquest territori. Entre d'altres s'ha pensat que tenen aquest origen personal *Gabellí*, *Galdent*, *Vertaient*, *Vilamanent*, etc. És un fet repetidíssim que es pluralitzi el nom d'un lloc originàriament singular. De germànics a Mallorca n'hem recollit als articles *Ariant*, *Llodrà*, *Sineu*, *Guiaimerà*, *Gotmar*, *Arnaules* i d'altres, en part bastant segurs.